

DE AAJ SÔKKERPÁEK

HERINNERINGEN AAN 3 X 11 BIJZONDERE JAREN 1977-2010

Het begin van een nieuw tijdperk

PAUL SEELEN

In 1988 bestond Sôkkerpáek 11 jaar. Een mijlpaal in meerdere opzichten. De kapel was de kinderziektes te boven en hard op weg naar volwassenheid....

Alle begin is moeilijk. Dat gold ook voor Sôkkerpáek. Zo haakten in de eerste jaren regelmatig leden af - in 1988 waren er nog maar drie muzikanten van het eerste uur over. Sommige leden zochten hun heil elders. Het maakte het soms moeilijk bij optredens de bezetting op orde te krijgen. Er moest dan noodgedwongen een beroep worden gedaan op invallers. Een verre van ideale situatie!

Fusiebesprekingen met de kapel van Piet van Bree volgden. De fusie ging uiteindelijk niet door, maar 2 muzikanten van Van Bree (André Reijnders en Ger Spruytenburg) stapten over naar Sôkkerpáek.

De kapel moest nog leren hoe ze het beste sfeer kon maken. Dat laatste lukte almaar beter. Optredens werden steeds vaker een succes. Het geheim van de smid?

Ondanks het feit dat Tegelen rijk was aan harmonieën en zangverenigingen telde Sôkkerpáek niet één gevormde muzikant. En dat was in een bepaald opzicht een voordeel. Alle instrumenten speelden dezelfde melodie in dezelfde toonsoort, waardoor een indrukwekkend volume ontketend kon worden (hieraan werd 33 jaar lang vastgehouden). De kapel wist ook van geen ophouden. De vaart moest er koste wat kost in blijven. Waar andere joekskapellen om de paar nummers een pauze inlasten, speelde Sôkkerpáek onvermoeibaar door, soms wel een uur aan één stuk. Tegelijk met de laatste toon van een nummer werd de eerste van een volgend ingezet. De stemming bleef er daardoor tot het einde in. Zelfs bij onverbeterlijke bartypes.

De optredens regen zich aaneen. En hoewel het voor de buitenwereld misschien leek dat het een zootje ongeregeld was, was alles tot in de kleinste details geregisseerd. Omdat het een feestje van het collectief was en niet van het individu. Elke muzikant wist precies wat van hem verwacht werd en hield zich daar aan. Maar ondanks de strikte discipline stond plezier

altijd voorop. Contracten werden in principe nooit gesloten en er werd niet voor geld gespeeld, waardoor Sôkkerpáek als het niet beviel, kon opstappen – de noodzaak daartoe deed zich gelukkig zelden of nooit voor.

De band tussen de leden van de kapel werd door de jaren heen steeds hechter. Er werd nauwgezet op gelet dat elk lid aandacht kreeg en zich thuis voelde. Geleidelijk ontstond er een gezonde mix van jong(er) en oud. De komst van een zevental jeugdige muzikanten zorgde voor een fikse impuls. Geheim 2?. Voor deze nieuwkomers was het aantrekkelijk dat Sôkkerpáek over een eigen joekshok ging beschikken. Bij Lücker waar tot dan toe gerepeteerd was, voelden zij zich niet zo thuis. Reden waarom ze zich na afloop vaak afzonderden en hun heil in een ander café zochten. Die noodzaak verviel nu. Het eigen ‘verenigingslokaal’ was van alle gemakken voorzien. Het beschikte over een voetbalspel, dartbord, tap en muziekinstallatie en – misschien wel het belangrijkste – was niet gebonden aan sluitingstijden.

Kortom; alle ingrediënten waren aanwezig om de kapel verder uit te bouwen. Sôkkerpáek was op weg naar volwassenheid.

IN DIT NUMMER

TERUGBLIK 1989-1992
PAGINA 2, 3 EN 4

INTERVIEW KAREL VOSSEN
PAGINA 9

ÔS EK WAAS UT BESTE
PAGINA 12

VOORWOORD

PAUL SELEN

Sombermannen en -vrouwen voorspelden bij onze start, alweer maanden geleden, dat de Aaj-Sôkkerpáekkrant geen lang leven beschoren zou zijn... Dat we na pakweg twee edities niets interessant meer te melden zouden hebben... Dat we bijna geen lezers zouden trekken... Niets blijkt inmiddels minder waar. Editie 5 is zoals u kunt zien van de digitale pers gerold en staat weer stijf van de lezenswaardige artikelen en unieke foto's.

Deze keer openen we met een historische analyse over de jaren rond 1990, het begin van een nieuw tijdperk voor de kapel: overgang van de puberale fase met tal van kinderziektes naar volwassenheid.

Daarnaast besteden we aandacht aan het seniorenconvent van Sôkkerpáek, het selecte gezelschap geprivilegieerde joeksleden en met name joekslid Karel Vos. Verder richten we de schijnwerpers op Wim Peters, de eerste prins uit de gelederen van Sôkkerpáek. Omdat het EK voetbal volop aan de gang is, blikken we tot slot ook nog even terug op 'ôs EK' van 2008. Waar de meeste traditionele dagbladen al jaren massaal lezers verliezen – de huidige hoofdredacteur van Dagblad De Limburger gaf onlangs toe dat de papieren uitgave van zijn krant de ondergang tegemoet gaat – kunnen we u trots melden dat de belangstelling voor ons medium nog steeds gestaag toeneemt. Blijkbaar slagen wij erin een gevoelige snaar te raken. Adel verplicht. We zullen ons uiterste best doen te blijven boeien. Veel leesplezier toegewenst met deze nieuwe editie!

Paul Seelen
Hoofdredacteur

Terugblik 1989 – 1992

GEORGE VOSSSEN

1989 Ronde van Boxmeer

Met auto's naar de bekendste vaderlandse 'kermiskoers'. George had de dag daarvoor geïnformeerd wie de leiding had bij de organisatie. Door diens naam (Reijnen) te noemen kreeg Sôkkerpáek gratis toegang. Deze 'grap' werd daarna ook bij andere rondes uitgehaald. Van het wielrennen zagen we nauwelijks wat. Maar één lol dat we hadden! En niet alleen wij... Onze muziek verbroederde, zoals zo vaak. Henk Peters sloeg bij wijze van uitzondering de dikke trom.

1989 Ronde van Panningen

Datzelfde jaar bezochten we ook de andere wielerrondes in de regio, waaronder die van Panningen. Het was dankbaar spelen in 'Kapel' en het bier vloeide uiteraard rijkelijk.

Manny Beckers - gastspeler

1989 Studiereis Bad Ems

George was voortdurend op zoek naar nieuwe reisdoelen voor Sôkkerpáek. Om terrein te verkennen maakte hij daarvoor studiereizen. In 1989 onder meer naar Bad Ems. Bad Ems was een Kurort. Het zou geweldig zijn in deze oase van rust de zaak op stellen te zetten. Er bleek een heuse Ierse Pub te zijn. Dat bood perspectieven. Helaas kwam het er nooit van. De stúdiereis was natuurlijk wel gemaakt... en een succes.

1991 Opening seizoen Gouden Tijger

1989 Bouw Joekshok Kerkstraat

De nieuwe 'garage', Kerkstraat 53, werd met de medewerking van alle leden vakkundig omgebouwd tot drank- en oefenlokaal. Vandaag de dag is het de keuken van Chinees restaurant Rose-Garden. De eerste biertrailer van Bavaria werd feestelijk onthaald en moest vervolgens elke week terugkomen. In het Joekshok was het altijd goed toeven. De akoestiek was bovendien prima en wat misschien wel het belangrijkste was... er was géén sluitingstijd.

1991 Te gast bij Anjoliek & Henk

1989 Cecilia (18 november)

De commissie voor de jaarlijkse Ceciliaviering bestond uit drie personen: Johan, Rob en Henk Ummels. In het (toen nog bestaande) Dagblad voor Noord-Limburg stond een advertentie om alle deelnemers succes te wensen. We stapten in de Keser bus. De geheime schaduwcommissie moest scherp in de gaten houden dat het feest een succes zou worden. En het wérd een feest!

1989 Wafelactie

De inmiddels traditionele wafelactie werd meer en meer een familiefeest voor de muzikanten, hun vrouwen en ook steeds meer hun kinderen. Met dit keer een primeur, de dag voor de wafelactie: een day-before.

Maedjesdag in Düsseldorf

Terugblik 1989 – 1992 (vervolg)

De eerste vaten voor het Joekshok Kerkstraat 53. Vervolgens elke week bezoek van Bavaria!

1990 Carnaval

De meisjes hadden voor de jongens eigenwijze strepen broeken gemaakt. Sôkkerpáek trok met de optocht mee op een grote trailer met witte tonnen.

De maedjesavond

1990 Maedjesavond (28 april)

De meisjes kwamen bij café de Bôl bij elkaar. Om onder elkaar even lekker bij te kletsen. De jongens startten bij Joep (Café Sintermerte). Een bus haalde iedereen op. De bestemming was zoals gebruikelijk geheim. Het bleek de Altstadt van Düsseldorf te zijn. In de Altstadt werden willekeurige groepen van vier gemaakt: twee jongens- en twee meisjesgroepen. De meisjesgroepen kregen elk DM. 40.-. Jammer genoeg waren de winkels op de Königsallee al dicht. Er zat dan ook niets anders op dan kroegjes te gaan bezoeken. Op de terugreis werd – bij wijze van grap – aangekondigd dat het resterende geld zou worden opgehaald. Iedereen was verbouwereerd. De meeste groepen hadden hun ‘budget’ tot op de laatste cent uitgegeven aan drank. De echte zuinigen leverde beduusd het overgebleven slijk der aarde in.

1990 Wafelaktie

1990 Repetitie nieuwe home

1990 Altenahr (22 september)

De tweede Duitse trip van 1990 ging naar Altenahr in het Ahrtal. Sôkkerpáek voerde er spontaan een wervelende show op in een ‘fout’ rechts Jugend-home. Iedereen stond op de tafels.

Vóór Hotel Ruland was het op straat weer volle bak. Onvoorstelbaar hoeveel mensen telkens weer de Duitse wijnfeesten bezoeken.

1990 Cecilia (21 november)

De eerste keer dat Sôkkerpáek in zwarte overal de regio onveilig maakte.

1991 Brief van de meisjes; commissie A.H.C. (3 maart)

Saskia, Sandra, Ellen, Wendy en Anjoliek hadden een officieel getekende brief ingestuurd voor de jaarvergadering waar de meisjes niet bij mochten zijn. Ze schreven daarin dat ze van de reis naar Düsseldorf genoten hadden. Maar ze waren er niet over te spreken dat ze het

overgehouden geld hadden moeten inleveren. Ze wilden dat terug hebben. Bovendien vonden ze het geen pas hebben dat de fooienpot van de wafelactie door de jongens was opgemaakt. Overigens beloofden de dames nog meer oogverblindende oranje jassen te zullen maken. Alle leden liepen er inmiddels in rond. Sôkkerpáek was overal direct herkenbaar.

1990 Cecilia Paolo

1991 Nacht van Linne (15 juli)

Sôkkerpáek gaf acte de présence bij de Nacht van Linne. Johan op de racefiets. Aan de start samen met onder anderen Peter Winnen. Het kon allemaal.

1991 Langsten Daag (22 juni)

Mede door de muzikale inbreng van Sôkkerpáek werd de Langsten Daag een succes. Als vergoeding kregen we voldoende bonnen volgens ‘contract’.

Wanneer?
Ontvangst bij B&W
gemeente Tegelen.
Sjaduw-cie klapt uit de
school over Cecilia

Terugblik 1989 – 1992 (vervolg)

1991 Maedjesavond(juni)
De meisjes werden aan huis opgehaald en naar Hotel-restaurant De Bovenste Molen gebracht. Wel erg sjiek. Later was er een feest in het Joekshok met optredens van Gerard Seelen en een zanggroep uit Helden.

1991 Cecilia
Cecilia was ook in 1991 weer een onvergetelijk evenement. De Vossen’s werden tot heuse kippen verklaard en verkleed door de Cecilia-commissie. Start en finish bij het stamlokaal Sintermerte. Keser was vertegenwoordigd met haar directie Loek van Rhee en Henk Willemsen. Uiteraard werd de hele dag gereden met de Keserbus. Aan de inwendige mens werd volop gedacht. Eerst werd bij Den Broezer gegeten. Later volgde bij De Maagdenberg eieren met spek. (Eten is immers van immens belang voor de leden van Sôkkerpáek. Zeker omdat er ook nog een stevig glas bier gedronken wordt.)

Leden per 27 april 1990

ARCHIEF

Jaarvergadering	
Pim Kurstjens(1977)	George Vossen(1977)
Tom Vossen(1977)	Wim Peters(1978)
Henk Peters(1978)	Johan van de Bogaard
Jos Driessen	Wim Killaars
Geert Ottenheim	André Reijnders
Paul Roggen	Ger Spruytenburg
Paulo Seysener	Rob Thijssen
Henk Ummels	Jasper Vossen
Frans Seysener	Ruud Adams
Joeksleden	
Jos Curvers(1977)	Jan van Bastelaar(1977)
Bart Faassen(1978)	Karel Vossen(1978)
Theo Hagens	

1989 De wafelactie werd meer en meer een familiefeest

De politiehelikopter volgde de koning van de weg van Amsterdam naar Roermond. Daar werd hij geridderd i.v.m. unieke staat van dienst m.b.t. schadevrij rijden

Wim Peters: de eerste prins van Sôkkerpáek

PAUL SEELEN

Hij staat niet graag op de voorgrond. Toch werd Wim Peters, winkelier in herenmode en lid van Sôkkerpáek, in 1991 prins van Tegelen. Hij was daarmee het derde lid van de kapel dat door vastelaovesvereniging D’n Oeles werd ‘ingepalmd’. En tevens het laatste...

Een aantal keren had Wim Peters (Wie kent hem niet?) al uitgeholpen bij optredens van Sôkkerpáek. Hij speelde dan dikke trom of deksels. In 1980 werd hij volwaardig lid van de kapel. Muzikaal was Wim geen hoogvlieger. Hij had op de St. Josefschool ooit op blokfluit wat toonladders leren spelen, maar dat was het wel z’n beetje. Voor Sôkkerpáek was dat geen probleem. Wim kreeg een tuba in de handen gedrukt en speelde al snel zijn partijtje mee. En zou dat twintig jaar blijven doen. Met veel plezier, want spelen bij Sôkkerpáek was één groot feest. “Vooral de *vastelaovend* was altijd geweldig. We waren zeventien dagen aan één stuk in touw. En begeleidden onder meer de prins van D’n Oeles.”

Net als Sôkkerpáek koos D’n Oeles op zeker moment zaal Lúcker als domicilie. Op de maandagavond repeteerde de kapel er op zolder en vergaderde D’n Oeles op de begane grond. Na afloop was er een gezellig samenzijn aan de bar. De heren van D’n Oeles hadden al snel in de gaten dat er bij Sôkkerpáek capabele mensen rondliepen. Zij wisten Theo Haegens, en wat later Bart Faassen te strikken voor de Raad van

Elf. Voor de kapel was dit een fikse aderlating. George Vossen stapte dan ook op hoge poten naar D’n Oeles en stelde een ultimatum: als de vastelaovesvereniging het zou wagen nog één lid weg te kapen, zou dat consequenties hebben. D’n Oeles beloofde beterschap. De strijdbijl werd begraven. Toch sloeg D’n Oeles jaren later nog eens toe: Wim Peters werd gevraagd prins te worden. De kapel zegde zich er morrend bij neer. Voor Wim werd een droom werkelijkheid. Een jaar eerder had hij bij café Petatte Nelke aan de Hoogstraat, met Sôkkerpáek onderweg met de toenmalige prins, al eens in diens prinsenmantel rondgesprongen; alsof hij naar de functie solliciteerde. Nu het zover was, had hij het het liefst van de daken geschreeuwd. Maar hij moest zijn mond houden. Zo kwam het dat zelfs zijn eigen vader niet op de hoogte was. En met zijn echtgenote op het laatste moment van vakantie teruggehaald moest worden - opmerkelijk want Wim en zijn pa, van wie hij de zaak overgenomen had, wisten als ‘hofleverancier’ van de rokkostuums van D’n Oeles normaliter al maanden tevoren wie de gelukkige was.

Het werd een carnaval die anders was dan alle anderen. Het was het jaar van de Golfoorlog. Even leek het erop dat het hele feest niet door zou gaan. Uiteindelijk werd alleen de optocht afgeblazen. Het mocht de pret niet drukken. Voor Wim was het een aaneenschakeling van hoogtepunten. Met, met stip op één: het bezoek aan de scholen. Wim: “Het is geweldig

om te zien hoe kinderen meedoen. In sommige herken je zo dat ze de kartrekkers van de toekomst worden.”

Na zijn prinsschap trad Wim toe tot de Raad

van Elf. Hij bleef lid van Sôkkerpáek, maar kon nog maar weinig actief zijn. In 2000 bedankte hij definitief. Wim koestert warme herinneringen aan zijn tijd bij de kapel. Aan de carnaval... Aan St. Cäcilia... Aan de soms verrassende optredens door het jaar heen, zoals die voor de open dag van een brandweerkorps van Meulebeke onder de rook van Brussel... Om nooit te vergeten...

Wim Peters vroeg zich af of iemand weet dat hij Prins wordt. Foto gemaakt tijdens opening seizoen.

Zoek de fouten !!!!

De redactie heeft bewust een aantal fouten in de tekst en foto-onderschrift ingebouwd. Aan jullie als oplettende lezers de taak om deze op te sporen. Laat het ons weten en vergaar eeuwige roem.

Volgende uitgave
Terugblik 1992 – 1995

Colofon

Hoofdredacteur	Paul Seelen
Redactie	Paul Seelen en George Vossen
Meer info	www.deaajsokkerpaek.nl
Contact	info@deaajsokkerpaek.nl
Vormgeving	Chrystal Communications
Abonnement	Gratis, effe mailtje sturen
Oplage	340

NIES-BULLETIN NR.1	IERSTE JAORGANK	MAONDAAG 13 MEI 1991
LEEJE	1-2-3-	HENK.U. /GER /HENK.P.
	4-5-6-7-	JOHAN /PIM /FRANS /TOM
	8-9-10-11-12	GEERT /JOS /WIM.K. /WIM.P. /PAOLO/
	13-14-15-16-17-18	ROB /RUUD /ANDREE /PAUL /JASPER /GEORGE
JOEKSLEEJE		KAREL /THEO /BART /JAN /JOPPE

***** KEMISSION VAN SOKKERPAEK 1991/1992 *****

1. AAD/NIE-CIE.....HENK.U./JASPER/PAOLO
2. BAR CIE.....JASPER/HENK.P./PAOLO
3. CIE-BINNELANK.....JOS/HENK.U.
4. CIE-BOETELANK.....JOS/ANDREE
5. CECILIA-CIE.....TOM/JASPER/KAREL/GEORGE
6. DOMMELS-CIE.....HENK.P./GER/GEERT
7. OPLEIDINGS-CIE.....PAUL/JOHAN
8. FOTO-CIE.....GEORGE/JOHAN/PAUL/WIM.K./
PAOLO/PIM
- 9 INSTRUMENTEN-CIE.....TOM/PIM
- 10 JOEKSLEEJE-BALLOTAGE-CIE.TOM/GER/ANDREE/PIM/GEORGE
- 11 KAS-CIE.....ROB/GER
- 12 MUZIEK-CIE.....JOHAN/PAUL/HENK.U./GEORGE
- 13 UEPENINGS-CIE.....JASPER/PAOLO/HENK.P./GEORGE
- 14 OPTOCH-CIE.....JASPER/GEORGE
- 15 OS MAEDJES-CIE.....WIM.P./JASPER/PAOLO/GEORGE.15 JUNI.?
- 16 SJADWUW-CIE.....DIT JAOR NEET NUEDIG
- 17 SJTOEK-CIE.....WIM.P./GEORGE
- 18 WAOFEL-CIE.....PIM/RUUD/HENK.P./FRANS
- 19 ZOEP-CIE.....ANDREE/JASPER
- 20 ZONDAAG-CIE.....PAUL/GEORGE/ROB
- 21 EVENEMENTEN.....HENK.U./HENK.P./FRANS/JASPER
(dart/video/foto/oude singeltjes etc.....)
- 22 A'DAM.....ROB/JOHAN
- 23 CENTE-CIE.....TOM
- 24 COORDINATIE-CIE.....GEORGE
- 25

JONGES DOOT D'R AUCH GET AAN; IN UT BIEZONGER DE NIEJE
KEMISSION-LEEJE EN KEMISSIONS DAO VERWACHTE WEEJ GET VAN!

***** KÖNEGINNEDAAG 1991*****

- * ORANJE-BITTER op 't venlose station.
- * Rob versluup zich.
- * Menigeen miste de boot.
- * 'T station is poepvol; toch vreej baan.
- * Tradities waere geweld aangedoan; potverteren of spekken?!
- * Jasper bewies det de ov-jaorkaart sjneller werkt; NS-emploje op snelheid aafgetroef.
- * Wuurd vervolgt

* WIM KILLAARS op bezeuk beej george; helaas de aafsjtand bliek te groet. Hae kump nog ein aafsjiets-pilske vatten.

TERUGBLIK

1991 Carnaval

1992 Stadhuis Venlo

1991 Vol gas op locatie

1992 Nog geen Café Central op de Markt in Venlo

1990 Start seizoen

1989 De wielerronde van Helden

AHC (Aanhangcommissie)

JOEKSLEDEN

Karel met de trompet

Karel Vossen, joekslid dat terugkwam

PAUL SELEN

Ze stonden in hoog aanzien. Kregen voor alle activiteiten een speciale uitnodiging: de joeksleden van Sôkkerpaek. Om hen bij de kapel betrokken te houden. Karel Vossen, een van uitverkorenen, over het hoe het kwam dat hij even wat afstand nam en hoe hij op een gegeven moment weer op het oude nest terugkeerde.

Ergens in de loop van het eerste levensjaar van Sôkkerpáek werd Karel Vossen (nu 73) lid van de kapel. Karel wilde trompet spelen, maar dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan. “Ik had nog nooit een instrument in handen gehad, zelfs geen blokfluit, en had überhaupt geen sjoerge van muziek. Daarom heb ik eerst wat privélessen gevolgd bij Carla Lúcker. Na twee of drie maanden vond ik dat ik flink vorderingen gemaakt had. Ik kon *Der Treue Husar* spelen. Daarop mocht ik met de groep meedoen. ‘Speel maar voor’, zeiden ze. Ik kreeg er geen noot uit. ‘Dan speel maar met ons mee.’ Ook dat lukte niet. Het ging me veel te snel.” Na een tijdje ging het tóch crescendo. Karel kon inmiddels noten lezen en mocht gaan ruiken aan het ‘echte werk’. Maar moest toch nog veel leren. “De stand van mijn lippen was verkeerd,” bekennt hij. “Ik kon niet bij de hoge tonen. George die ook trompet speelde, wel. We spraken daarom af dat ik vóór de hoge tonen aan de beurt

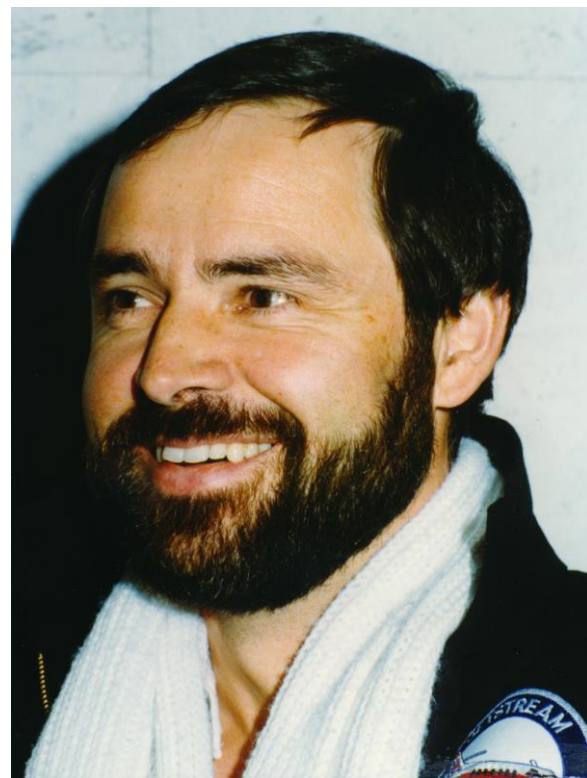
waren even vol aanzette, waardoor hij zich kon sparen om vervolgens gas te geven.” De trompet bleek uiteindelijk toch niet ideaal. Karel kon niet overweg met het kleine mondstuk. Daarom verruilde hij het instrument – na een kort intermezzo met de bariton – voor de trombone. Geleidelijk probeerde hij zijn eigen muzikale niveau en dat van de kapel op te krikken.

De repetities en optredens van Sôkkerpáek waren altijd oergezellig en er werd flink *geklep*. Dat laatste was voor Karel wel wat lastig, want hij moest nog terug naar zijn woonplaats Maasbree. Vandaar dat hij in 1984 aanklopte bij de Eierjônge ‘op het dorp’. Hij kwam er in een geheel andere muzikale omgeving terecht. “Bij Sôkkerpáek was het motto: *Wae ’t helste kèn, haet gewônne*. Eigenlijk was het niet om aan te horen. We speelden *zeikehel*, maar allesbehalve fraai. De Breese muzikanten hadden een dirigent, konden stuk voor stuk noten lezen en speelden meerstemmig en in verschillende toonhoogtes.”

Bij de Eierjônge ontpopte Karel zich na een aantal jaren als de grote leider. Hij begon ook zelf partijen te schrijven (waarbij zijn inzicht als wiskundige goed van pas kwam). Het was overigens vooral de kunst om bestaande arrangementen te “versôkkerpáeken”.

Tegenwoordig bestaat zijn archief uit meer dan 1.500 nummers. Op zeker moment besloot

Karel prioriteit aan de Eierjônge te geven. “George vond dat maar niks. Hij wilde iedereen koste wat kost bij de kapel betrokken houden en heeft me toen tot joekslid – de Sôkkerpáekse variant van erelid - benoemd. Ik kreeg een door George gemaakt dik afscheidsboek als aandenken uitgereikt. Als joekslid had je allerlei privileges. Zo werd je speciaal uitgenodigd voor alle activiteiten. Het voelde goed.”

Lees verder op pagina 10

Weer terug op het oude nest (vervolg van pagina 9)

Al was hij dan formeel geen lid meer van Sôkkerpáek, dat betekende niet dat Karel Vossen de kapel helemaal achter zich liet. Integendeel, waar hij kon, bleef hij komen. En al snel ook steeds meer. Later werd hij ook weer lid.

Aanleiding voor deze ommezwaai was de vastelaovend in Maasbree. Karel: “De Eierjônge trokken op carnavalsmaandag traditiegetrouw met de optocht mee. Na afloop – rond een uur of vier – speelden ze in het Trefcentrum, dán altijd hét uitgaanscentrum van het dorp. Dat was altijd beregezellig. Maar het was wel steeds vroeger afgelopen. Op zeker moment stonden we er om half acht nog maar met een man of vier. Ik weet nog dat ik daarna naar huis liep en bij mezelf dacht: ‘Karel, dit is niet wat jij wilt. Voor jouw begint het nu pas.’ Ik belde toen met een lid van Sôkkerpáek om te horen of het bij hen in Tegelen nog gezellig was. De stemming bleek er daar nog goed in te zitten. Ik had spijt als haren op mijn hoofd. Niet lang daarna heb ik besloten mijn prioriteiten toch maar weer te verleggen. Er ging toch niets boven Sôkkerpáek.”

De kapel was blij met de terugkeer van de verloren zoon.

1985 Vastelaovend

28-05-2007 2e Pinksterdag.
VVV promotie
Parade Venlo

Seniorenconvent

De joeksleden Jan van Bastelaer, Joppe Curvers, Bart Faassen, Theo Hagens en Karel Vossen vormden het ‘seniorenconvent’ van Sôkkerpáek. Ze moesten hét voorbeeld geven aan jonge leden. Als ze acte de presence gaven werd van hen verwacht dat ze zich onderscheidend kleeadden. Vaak droegen ze dan ook een smoking. Het gaf het gezelschap het nodige cachet. Vaak kregen de joeksleden ook speciale taken. Zo kregen ze tijdens Caecilia bijvoorbeeld opdracht een van de ‘normale’ leden op ludieke wijze op de korrel te nemen, een verhaal te vertellen of een sketch op te voeren. Ze deden dat doorgaans met verve.

Februari 1985
De laatste keer als lid.
Opgehaald door Hetty bij
Lücker.
Hierna Joekslied

Karel's 1^e instrument

Karels's 2^e instrument

Alle goede dingen in 3

Geen lid maar toch weer wel

JOPPE CURVERS

De start bij Sôkkerpáek was voor mij ergens in de zomer van 1977, waarschijnlijk na een late zaterdagavond doorzakken bij Paul ‘baove’! Het idee, meespelen in een ‘zaate hermenie’, sprak me zo aan dat ik de ongemakken die voor mij op de loer lagen er graag voor over had. Zeker ook gezien mijn muzikale kwaliteiten kon dat enkel een succes worden (zie editie 2 van deze krant). Het elke maandag - en geregeld ook in het weekeinde - op en neer rijden tussen Zuid-Limburg en Tegelen werd steeds moeilijker naast een drukke promotie. Bovendien kreeg mijn chauffeur steeds minder zin in de

maandagavondritjes. Ik moest dan ook geregeld verstek laten gaan. Toen ik in 1984 een nieuwe baan kreeg in Delft en daarheen verhuisde, moest ik helemaal afhaken. Met pijn in het hart, want tot die tijd sloeg de weegschaal door naar muziek, kameraadschap, joeks en lol die ik vond bij Sôkkerpáek in Tegelen. Wat te doen? Ik had altijd ontzettend veel plezier aan het ‘blaoze’ beleefd, amazuur of niet, ertegenaan! Hetzelfde speelde indertijd bij Karel, Theo en Bart. Toen is het idee van de Joeksleden geboren. Een Joekslid is:

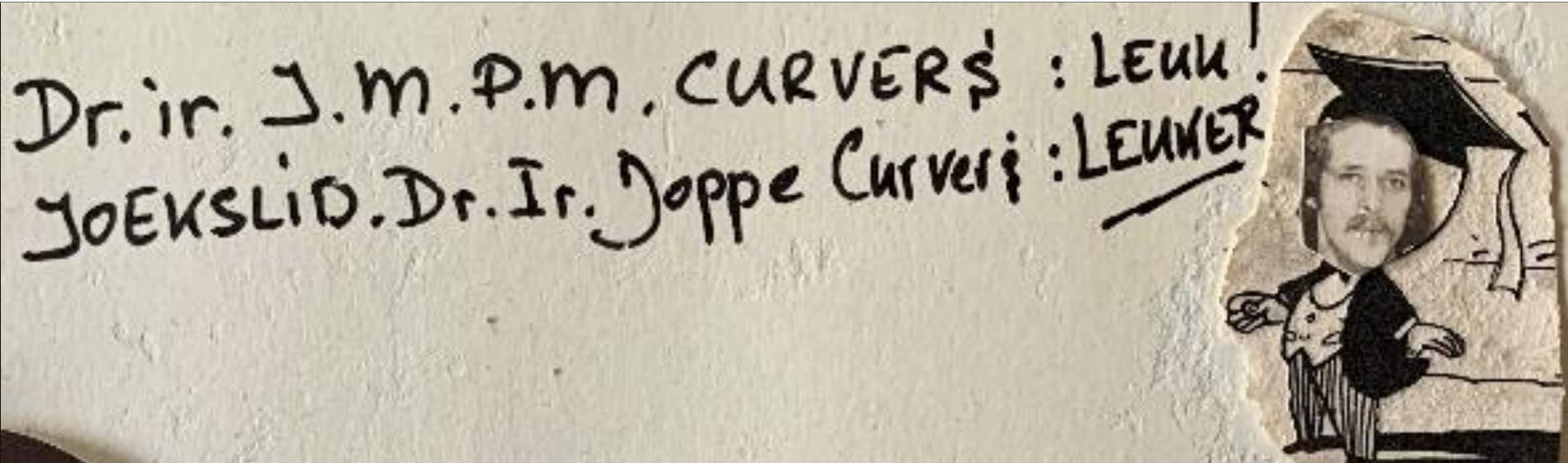
- Geen lid, maar toch weer wel.
- Wel lid, maar geen verplichtingen.

- Lid, maar niet voor spek en bonen; vrij bier?
 - Er is onderhandeld over vrij drinken, maar dit is niet gelukt!
- Geen verplichte oefenavonden, we speelden volledig op ervaring en intuïtie.
- Geen amazuur! Maar dat had niemand.
- Altijd welkom bij optredens

Al met al een los/vast structuur die het mogelijk maakte aan te sluiten wanneer het uitkwam. Ria en ik zijn nog enkele jaren met ontzettend veel plezier en vol overgave in Sôkkerpáek gedoken, tot Joppe geboren werd en de voorbereidingen voor de Vastelaovend volledig aan ons voorbij ging. En als je niet aan het voorspel doet...

1980 Wielerzesdaagse Harmoniezaal Tegelen

ÔS EK WAAS ‘T BESTE

GEORGE VOSSEN

Het EK is volop aan de gang. Mede door de coronabeperkingen is het nog niet uitgegroeid tot het voetbalfeest dat het had moeten worden. Weemoedig denken we terug aan de ongeëvenaarde editie van 2008. Met Sôkkerpáek in een hoofdrol.

Met een gezelschap van maar liefst 240 mannen en vrouwen zette Sôkkerpáek in 2008 vier dagen lang Bern op stelten – in de eerste aflevering van deze onvolprezen krant besteedden we al aandacht aan onze befaamde balkonscene in de Zwitserse stad. Een eigen cameraploeg legde alles vast op beeld en RTL zond die beelden vervolgens uit. Sôkkerpáek zette zichzelf op een ongelooflijke manier op de kaart. Niet alleen de vele duizenden Oranjefans die het EK bijwoonden, waren diep onder de indruk. Dat was ook de hoogste baas van de Zwitserse Carlsberg-brouwerij die Sôkkerpáek in de gigantische Kornhauskeller de sterren van de hemel zag spelen. De CEO, voor de gelegenheid gekleed in een opvallend zilveren glitterpak, nodigde de kapel uit voor een optreden in de slotbrouwerij van Carlsberg in Basel. En die droom werd zowaar werkelijkheid... al een week later...

VIP-boot van Carlsberg en Sôkkerpáek

Oranje had de volgende ronde gehaald en moest in Basel tegen Rusland aantreden. Met ‘onze’ CEO werd overeengekomen dat Sôkkerpáek opnieuw naar Zwitserland zou afreizen. Spijs en drank en onderdak (op de VIP-boot van Carlsberg) waren voor rekening van de firma. Ditmaal bestond het Tegelse gezelschap uit veertig muzikanten en aanhangers. Het optreden in de slotbrouwerij, compleet met eigen zangers was een groot succes. Daarna speelde Sôkkerpáek in het paviljoen van Carlsberg en een van de biertenten van de brouwerij, waar naar later bleek Carlsberg CEO’s van over de hele

wereld verzameld waren.

Daarna ging het in optocht de Oranjegekleurde stad in. Bij de stadsbrug, die tjokvol stond met duizenden Nederlandse supporters, leek de mars te stranden. Er leek geen doorkomen aan. Maar Sôkkerpáek was voor geen gat te vangen. Vijf trompettisten stelden zich op aan de kop van de stoet en bliezen zich letterlijk een weg door de menigte. De Zwitserse CEO die voorop liep, wist niet wat hem aan het lijf was. Oranje verloor van Rusland, maar dat mocht de pret niet drukken. Het EK kon voor Sôkkerpáek niet meer kapot. Ôs EK waas ’t beste!

Onmogelijke werd mogelijk. Muzikaal over de overvolle brug. Zwitsers wilden erbij horen en droegen oranje.

**'t moet niet
gekker worden!**

**onze relaties kunnen mee naar 't
EK 2008 Oostenrijk/Zwitserland**

Voor aankoop, verkoop of hypotheek naar
George Vossen en maak kans op deze reis

info? bel 077-376 26 26

MAKELAARS EN FINANCIËEL ADVISEURS

Wist u dat de Stadtpresident en de
commandant van het kanton Bern
goedkeuring gaf op het laatste moment dat
Sôkkerpáek met "geweld" over de
Kornhausbrücke Bern mocht binnenkomen.

Bern-centrum

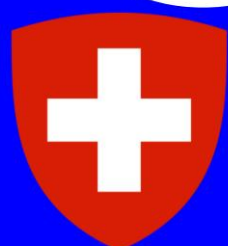

De beste dekselaar was Nina (Duits)

De monumentale Kornhauskeller was exclusief voor Sôkkerpáek

George

Bern, Zwitserland

op locatie

**Speciale Editie
Euro2008 Bern
12 - 14 juni 2008**

URO 08

Königin und Medien im Kornhaus

Hollands Königsfamilie
wird während der Euro im
Kornhaus zu Gast sein.
Dort wird auch ein Medi-
enzentrum eingerichtet.

EURO 08

Königsfamilie zu Besuch

Hollands Königsfamilie mit
Königin Beatrix wird an der
Euro im Kornhaus zu Gast
sein. Hier wird auch ein Me-
dienzentrum eingerichtet.

George Vossen Groep
Postbus 3239
5930 AE Tegelen

T: 077-3762626
F: 077-3762627

E: www.vossen.nl
I: info@vossen.nl

Makelaardij | Hypotheken | Verzekeringen

Tip: Deze folder wordt je desgewenst compleet toegestuurd.
Graag bericht aan redactie